

Muriel Casals presidenta d'Òmnium Cultural

Entrevista

“Ens hem dit que per viure junts no ens estimem prou”

RELACIÓ • “Ha de començar una nova etapa basada en la llibertat respectiva” **TC** • “Que Espanya i les institucions vagin bé és un favor per als catalans que volen una relació diferent” **ROLS** • “Els que intenten per enèsima vegada l'encaix a Espanya em produeixen tendresa, per utòpics i insistents” **Per: Jordi Cortada**

La nova presidenta d'Òmnium Cultural veu acabat l'encaix català a Espanya en els paràmetres tradicionals, però defensa que el bon veïnatge ha de ser el marc per definir la nova relació.

¿Té cap valor la substitució dels membres del TC amb mandat esgotat?

Té un cert valor, sí. Sobretot per ells, per la institució. El que ha passat amb el TC és inenarrable, un desastre de comportament, però per ells és greu perquè han desprestigiat una institució que ha de ser seriosa. Fer el canvi pot fer recuperar, i això que han anat molt avall, el prestigi. No m'apunto a dir que això no serveix de res. Per nosaltres no serà gran cosa, però per al TC sí. I com que no crec que com més desastre sigui Espanya millor per a nosaltres, doncs que els vagi bé.

Segon aspecte. ¿Un acord per modificar la llei del TC seria una esclatxa per seguir insistint en l'encaix?

Aquest encaix seria molt difícil que durés. Hem anat molt enllà, tant nosaltres com els espanyols. Ens hem dit molt, molt clarament que no ens estimem prou per viure junts. Potser amb una altra mena de relació ens estimaríem. Això de l'encaix està perdut, i hem de tenir clar que substituir els membres del TC o reformar la llei del TC tenen l'objectiu de salvar aquest encaix.

L'enèsim favor català a Espanya?

Segurament. Com tantíssimes vegades. Però, com deia, que es vagin trobant cada vegada millor ells amb ells, ens va bé. Hi torno amb la parella. Quan la relació és dolenta, si tens un marit tancat i de mal aspecte, que no se'l mira ningú, és molt lleig voler-te'n separar, però si tens un marit triomfant, guapo, que es fa mirar, no costa tant plantejar un final d'etapa i tu per aquí i jo per allà i potser ens trobarem com a amics. Que Espanya i les seves institucions vagin bé és un favor per als catalans que vulguin una relació diferent.

Falta que es deixin ajudar...

Sí, esclar. I llavors és quan aquests catalans que intenten per enèsima vegada encaixar em produeixen una certa tendresa. Tan utòpics i insistents, com qui, desesperat, encara vol convidar la parella a sopar per mirar de... Deixa-ho, si ja no t'estima.

Després de 300 anys, ¿queda alguna

Muriel Casals, nascuda a Avinyó, que es diu sabadellenca i viu a Barcelona, en una imatge presa al seu domicili a la Ciutat Comtal ■ JORDI GARCIA

carpeta per obrir?

Sincerament, no. És el moment no ja d'un final de trajecte, sinó d'un començament de trajecte. Esclar, per començar-ne un cal tancar l'altre. Però s'ha d'enfocar com un inici. I aquesta nova etapa s'ha de basar en la llibertat respectiva.

Per evolució sociològica de l'independentisme i per context sociopolític ja no es pot parlar de ruptura...

No, no, és multiplicació d'identitats a Europa. Junqueras explica que la UE s'ha anat ampliant a l'exterior i ara pot obrir una etapa d'ampliacions internes. Mira, el 2004, amb la incorporació a la UE dels nous Estats sorgits de l'esfondrament de l'URSS, vaig pensar que podia ser el moment. Em pregunto, fent ficció, si hem de ser penalitzats per haver estat al costat bo del Teló d'Acer. ¿Els que ens vam quedar al costat occidental no tenim dret a resoldre els problemes nacionals? La UE ha

acceptat els problemes a resoldre de l'Est i li costa acceptar els de l'Oest.

Bèlgica, Escòcia, Euskadi...

Per primer cop no naixeran Estats fruit de casaments, herències de reis o guerres, sinó de l'acord. Redibuixar el mapa d'Europa de manera pacífica és molt bonic. A molts polítics els hauria de fer il·lusió, i els espanyols en lloc d'una pèrdua haurien de pensar que poden guanyar un amic. Duen que el nacionalisme es basa en l'enemic exterior, i jo penso que nosaltres hem de voler un amic exterior i ells també. És millor que forçar una mateixa unitat política.

¿És un problema l'atomització que viu el moviment independentista?

Un amic historiador sovint recorda la fi de l'Antic Règim, amb molts clubs liberals arreu, alguns de molt seriosos i també gent boja i desordenada. Es barallaven, però entre uns i altres van permetre acabar amb les

PERFIL: Calma i dolçor hiperactives

Ningú diria per una conversa que Muriel Casals Couturier (Avinyó, 6-4-1945) és hiperactiva. Tampoc cap metge. La seva calma i dolçor, però, contrasten amb un currículum d'intensa activitat universitària, docent i investigadora en la seva parcel·la d'economista, i encara més en la implicació cívica. Fa dos mesos que presideix Òmnium Cultural.

monarquies absolutes i anar cap a la democràcia burgesa. També seria complicat tenir tot l'independentisme unit, i no sé si bo. Ja està bé tenir un ventall ampli. El que no està bé és el caïnisme de dir que si no estàs amb mi ets un cul d'olla.

La unitat, per al referèndum?

Sí, crec que ara és moment de deixar fluir les diferències, no estigmatitzar-ne cap i quan arribi el moment ja haurem de fer coses juntes. I compte, que les diferències es veuen a dalt, però a la base, la gent té clar que treballa per fer un país més bo, seriós i sòlid. I de tota la fullaraca en sortiran líders de futur.

¿No és tan important un partit independentista com mentalitat independentista arreu?

Sí. Com en l'ecologisme, el feminisme... Hi ha d'haver dones arreu, ecologistes arreu, joves arreu... i independentistes arreu. ■